

În temeiul Deciziei primului-ministru nr. 234/2006 privind numirea domnului Dan Cristian Georgescu în funcția de președinte al Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației,

În temeiul dispozițiilor art. 7 alin. (1), (3) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2006 privind înființarea Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației, ale art. 36 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 23 alin. (2) din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații,

PREȘEDINTELE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII ȘI TEHNOLOGIA INFORMAȚIEI

emite prezenta:

DECIZIE PRIVIND SOLUȚIONAREA LITIGIULUI DINTRE S.C. VODAFONE ROMANIA S.A. ȘI S.C. ROMTELECOM S.A.

I. Introducere

A. Sesizarea reclamantei

La data de 6 martie 2007, reclamanta S.C. Vodafone Romania S.A. (denumită în continuare *Vodafone*), cu sediul în București, Piața Charles de Gaulle nr. 15, sector 1, a introdus la Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației (denumită în continuare *ANRCTI*), în temeiul dispozițiilor art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 1 alin. (2) din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003 privind stabilirea procedurii de soluționare a litigiilor ce intră în competența Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații, o sesizare împotriva pârâtei S.C. Romtelecom S.A. (denumită în continuare *Romtelecom*), cu sediul în București, Str. Gârlei nr. 1B, sector 1,

solicitând prin aceasta, în temeiul dispozițiilor art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 527/2002, cu modificările și completările ulterioare, stabilirea tarifului pentru serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte fixe în rețeaua sa a apelurilor originare în rețeaua *Romtelecom* la valoarea de 3 Eurocenți/minut. Sesizarea a fost înregistrată la *ANRCTI* cu nr. 7/200905/06.03.2007.

Pentru soluționarea sesizării sale, reclamanta a ales procedura contencioasă.

B. Desfășurarea procedurii în fața *ANRCTI*

În temeiul dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003, președintele *ANRCTI*, prin Decizia nr. 1817/2007, a numit comisia responsabilă cu soluționarea litigiului dintre *Vodafone* și *Romtelecom* (denumită în continuare *Comisia*), formată din următoarele persoane:

- domnul Sebastian Popovici, șef serviciu Litigii, Direcția Juridică, în calitate de președinte;

- doamna Ana-Maria Ciurlică, șef serviciu Acces și Interconectare, Direcția Reglementare Economică, în calitate de membru;

- doamna Mihaela-Alexandra Mereuță, consilier juridic, Serviciul Litigii, Direcția Juridică, în calitate de membru;

- domnul Florin-Adrian Dragomir, șef serviciu Reglementări Tehnice Comunicații Electronice, Direcția Reglementare Tehnică, în calitate de membru.

La data de 29 martie 2007, *Romtelecom* a depus răspunsul la sesizare, precum și cerere reconvențională, înregistrate la *ANRCTI* cu nr. 7/201432/29.03.2007.

În temeiul dispozițiilor art. 18 din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003, părțile au fost invitate la data de 3 mai 2007 la sediul central al *ANRCTI* din București, B-dul Libertății nr. 14, sector 5, în vederea dezbaterii sesizării și a cererii reconvenționale. În cadrul acestei prime întâlniri pe fondul litigiului, *Vodafone* a solicitat disjungerea cererii reconvenționale înaintate de *Romtelecom* de acțiunea principală și judecarea ei separată. Având în vedere acordul părâtei-reclamante cu privire la această solicitare, precum și lipsa unei legături indisolubile între obiectul acțiunii principale și cel al cererii reconvenționale, *Comisia*, în temeiul prevederilor art. 120 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a dispus disjungerea cererii reconvenționale și judecarea separată a acesteia, urmând a cita părțile ulterior. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 3 mai 2007 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRCTI* cu nr. 7/319072/29.08.2007.

Astfel, în temeiul dispozițiilor art. 19 din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003, părțile au fost invitate la data de 25 iulie 2007 la sediul central al *ANRCTI*, în vederea continuării dezbaterilor pe fond. În cadrul acestei întâlniri, în temeiul prevederilor art. 136 din Codul de procedură civilă, *Comisia* a

invocat excepția de inadmisibilitate a sesizării Vodafone și a pus această excepție în dezbaterile părților. Dezbaterile din cadrul ședinței din data de 25 iulie 2007 au fost consemnate în procesul-verbal înregistrat la *ANRCTI* cu nr. 7/316268/26.07.2007.

La data de 10 august 2007, în temeiul dispozițiilor art. 20 din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003, a comunicat părților soluția preliminară privind litigiul dintre *Vodafone* și *Romtelecom*, împreună cu măsurile propuse în vederea soluționării litigiului.

Având în vedere că niciuna dintre părți nu a transmis cerere de reanalizare a soluției preliminare, după expirarea termenului de 15 zile prevăzut la art. 21 alin. (1) din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003 *Comisia* a considerat procedura finalizată.

Având în vedere complexitatea acestui litigiu, pentru o analiză temeinică a documentelor aflate la dosar, a susținerilor părților și a dispozițiilor legale aplicabile, prin Decizia președintelui *ANRCTI* nr. 3000/2007 termenul de soluționare a fost prelungit până la data de 30 octombrie 2007.

La data de 5 septembrie 2007, în temeiul dispozițiilor art. 23 alin. (1) din Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1331/2003, *Comisia* a prezentat președintelui *ANRCTI* raportul conținând propunerile de soluționare a litigiului dintre *Vodafone* și *Romtelecom*.

II. Susținerile părților

A. Susținerile reclamantei

În susținerea cererii sale, *Vodafone* a arătat că negocierile purtate între părți pentru încheierea unui act adițional la acordul de interconectare existent care să stabilească tariful pentru serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte fixe în rețeaua sa a apelurilor originare în rețeaua *Romtelecom* au eșuat, întrucât pârâta, apreciind că serviciile oferite de cele două părți sunt similare (servicii de telefonie fixă), a solicitat pe toată durata negocierilor stabilirea tarifelor pe baza principiului simetriei. În continuare, reclamanta a precizat că echipamentele pe care le utilizează în vederea originării, transportului și terminării apelurilor la puncte fixe sunt aceleași cu cele utilizate pentru oferirea serviciului de interconectare în vederea terminării apelurilor la puncte mobile, în timp ce rețeaua *Romtelecom* are o ierarhie specifică unei rețele de telefonie fixă. Prin urmare, având în vedere că suportul tehnic și informatic este diferit în cazul celor două rețele, *Vodafone* a susținut că nu poate fi vorba de prestații echivalente, nejustificându-se astfel aplicarea principiului reciprocității tarifelor de terminare. Mai mult, potrivit susținerilor reclamantei, costurile generate de originarea, transportul și terminarea apelurilor la puncte fixe în rețeaua sa sunt semnificativ mai mari comparativ cu cele specifice unei rețele de telefonie fixă.

De asemenea, *Vodafone* a menționat că, întrucât nu are obligații impuse cu privire la furnizarea serviciului de interconectare în vederea terminării apelurilor la puncte fixe în rețeaua sa, este liberă să își stabilească tariful în funcție de costurile asociate acestui serviciu și de politica sa comercială.

În ceea ce privește atitudinea părâtei pe parcursul desfășurării negocierilor, reclamanta a apreciat că aceasta a dat dovadă de rea-credință, tergiversând negocierile și condiționând realizarea efectivă a interconectării – respectiv efectuarea testelor de interoperabilitate – de acceptarea unui tarif simetric cu cel practicat de *Romtelecom* pentru serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte fixe a apelurilor, la nivel regional, și anume 1,18 Eurocenți/minut în perioada de vârf și 0,65 Eurocenți/minut în afara perioadei de vârf. Pentru a debloca această situație, *Vodafone* a propus netarifarea, în relația cu *Romtelecom*, a serviciului de interconectare în vederea terminării apelurilor la puncte fixe în rețeaua sa, până la soluționarea litigiului de către *ANRCTI*, iar părâta a acceptat propunerea. Ca urmare a acestui fapt, reclamanta a apreciat că suferă prejudicii financiare întrucât, deși nu percepe niciun tarif pentru serviciul pe care îl oferă părâtei, este obligată să achite tariful perceput de *Romtelecom* pentru serviciul de interconectare oferit de aceasta.

În concluzie, *Vodafone* a solicitat *ANRCTI* stabilirea tarifului pentru serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte fixe în rețeaua sa a apelurilor originare în rețeaua *Romtelecom* la valoarea de 3 Eurocenți/minut, indiferent de momentul zilei la care se inițiază apelurile.

B. Susținerile părâtei

În răspunsul la sesizare, *Romtelecom* a arătat că pe parcursul negocierilor și-a manifestat disponibilitatea de a ajunge la un acord cu *Vodafone*, buna sa credință fiind dovedită de faptul că părțile au agreeat de principiu aspectele tehnice ale serviciului ce urma să fie oferit de reclamantă, singurul aspect rămas în divergență fiind cel referitor la tariful aferent. Părâta a mai precizat că, în urma propunerii sale privind aplicarea principiului reciprocității tarifelor, *Vodafone* nu și-a schimbat poziția și nu a dorit să negocieze un nou tarif, ulterior înaintând litigiul spre soluționare *ANRCTI*.

Cu privire la aplicabilitatea în speță a principiului simetriei tarifelor, *Romtelecom* a argumentat că, astfel cum a afirmat și reclamanta în sesizare, acesta se aplică în cazul unor circumstanțe echivalente. Totuși, în opinia părâtei, aceasta nu înseamnă că tehnologiile și tipologiile de rețea dezvoltate la fiecare capăt al punctului de interconectare trebuie să fie aceleași, ci numai serviciul la ambele capete trebuie să fie identic. În susținerea acestei afirmații, *Romtelecom* a arătat că trebuie să fie luate în considerare considerentele pe baza cărora au fost stabilite tarifele pentru serviciile de interconectare oferite de părâtă pe piața accesului la rețelele publice de telefonie fixă în vederea originării, terminării și tranzitului apelurilor, prin Decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nr. 1459/2005. Părâta a precizat că aceste

tarife au fost stabilite pe baza unui model de calculație a costurilor incrementale pe termen lung, în funcție de topologia rețelei operate de *Romtelecom* și ținând cont de cea mai eficientă tehnologie disponibilă în România pentru terminarea apelurilor la puncte fixe. Pârâta a adăugat că, la momentul adoptării acestei decizii, Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații (denumită în continuare *ANRC*)¹ nu a considerat tehnologia specifică unei rețele de telefonie mobilă ca fiind mai eficientă pentru terminarea apelurilor la puncte fixe. Prin urmare, *Romtelecom* a arătat că argumentele *Vodafone* potrivit cărora, pe de o parte, tehnologia utilizată de telefonia mobilă este mai scumpă decât cea a telefoniei fixe, iar, pe de altă parte, tariful eficient pentru serviciul de interconectare în vederea terminării apelurilor la puncte fixe este de 3 Eurocenți/minut, cu aproape 200% mai mare decât tarifele practice de pârâtă, nu sunt întemeiate. Mai mult, pârâta a susținut că actualele costuri înregistrate de *Vodafone* nu sunt relevante din punct de vedere economic, întrucât, astfel cum a afirmat *ANRC* în cuprinsul Deciziei nr. 1459/2005, costurile de referință sunt costurile înregistrate de un operator eficient care operează pe piața de terminare a apelurilor în România, folosind cele mai moderne tehnologii disponibile. De asemenea, *Romtelecom* a apreciat că, din moment de reclamanta nu a propus utilizarea tarifului său reglementat de terminare a apelurilor în rețeaua de telefonie mobilă – în quantum de 7,21 Eurocenți/minut – ca bază pentru determinarea tarifului de terminare a apelurilor la puncte fixe, este evident că cele două servicii nu sunt similare.

Pârâta a mai apreciat că aplicarea principiului reciprocității tarifelor are avantajul asigurării neutralității concurențiale și tehnologice între furnizorul desemnat ca având putere semnificativă pe o anumită piață și furnizorii alternativi, reprezentând totodată un stimulent pentru scăderea costurilor.

În ceea ce privește urgența soluționării litigiului, *Romtelecom* a arătat că nu a întârziat în niciun fel lansarea comercială a serviciului și a efectuat testele de interoperabilitate conform calendarului stabilit de *Vodafone*, iar faptul că părțile nu au acceptat nivelul tarifului nu împiedică lansarea serviciului. Mai mult, pârâta a adăugat că a acceptat propunerea reclamantei de a lansa serviciul, tariful urmând a fi stabilit ulterior de către autoritatea de reglementare, prin decizia de soluționare a litigiului.

În concluzie, *Romtelecom* a solicitat *ANRCTI* să impună *Vodafone* fie justificarea tarifului de 3 Eurocenți/minut pe baza costurilor eficiente înregistrate, fie aplicarea principiului reciprocității tarifelor și stabilirea, pentru serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte fixe a apelurilor furnizat de *Vodafone*, a unui tarif simetric cu cel oferit de *Romtelecom* în cazul interconectării la nivel regional, și anume 1,18

---

¹ La data de 29 decembrie 2006, ca urmare a desființării *ANRC*, funcțiile, obiectivele și atribuțiile acestei instituții publice au fost preluate, în calitate de succesori legal universali, de către Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației, în temeiul dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.134/2006 privind înființarea Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației.

Eurocenți/minut în perioada de vârf, respectiv 0,65 Eurocenți/minut în afara perioadei de vârf.

III. Competența ANRCTI

Potrivit dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2006 privind înființarea Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației, una dintre funcțiile ANRCTI este aceea de organ de decizie în soluționarea litigiilor dintre furnizorii de rețele și de servicii în domeniul comunicațiilor electronice, în scopul asigurării liberei concurențe și al protecției intereselor utilizatorilor pe piețele acestor servicii, iar, potrivit dispozițiilor art. 36 alin. (1) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare, „Art. 36. – (1) În situația apariției unui litigiu între furnizori de rețele sau de servicii de comunicații electronice în legătură cu obligațiile impuse acestora prin dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență sau ale legislației speciale în domeniul comunicațiilor electronice sau de către ANRCTI în conformitate cu aceste dispoziții, partea interesată poate sesiza ANRCTI în vederea soluționării litigiului sau poate introduce o cerere de chemare în judecată la instanța competentă. ANRCTI soluționează litigiul în termen de 4 luni de la data sesizării, în afara situațiilor excepționale, în care un termen mai lung este necesar pentru buna soluționare a cazului.

[...]

(4) Decizia emisă de președintele ANRCTI, în condițiile prezentului articol, constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ [...].”

Așadar, ANRCTI are calitatea de organ administrativ-jurisdicțional specializat în soluționarea litigiilor din domeniul comunicațiilor electronice, iar, potrivit acestor dispoziții legale, competența sa materială este limitată la soluționarea litigiilor născute în legătură cu obligațiile impuse furnizorilor prin dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2002 sau ale legislației speciale în domeniul comunicațiilor electronice ori de către ANRCTI în conformitate cu aceste dispoziții. În consecință, în cazul în care un litigiu este ocazionat de încălcarea de către un furnizor doar a unor obligații de drept comun, fără să se încalce și obligații specifice prevăzute de legislația din domeniul comunicațiilor electronice, litigiul nu este de competența ANRCTI și urmează a fi soluționat potrivit normelor de drept comun, în acest sens fiind și practica autorității.

Obligațiile specifice prevăzute de legislația din domeniul comunicațiilor electronice sunt acelea impuse fie direct, prin dispozițiile legislației primare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 și celelalte acte normative din domeniul comunicațiilor electronice), fie indirect, prin dispozițiile legislației secundare elaborate de către ANRCTI.

În ceea ce privește acest din urmă caz, ca regulă, *ANRCTI* poate impune obligații în sarcina furnizorilor numai după parcurgerea obligatorie a următoarelor etape:

a) identificarea piețelor relevante specifice (de gros sau cu amănuntul), în conformitate cu prevederile Recomandării Comisiei Europene privind piețele relevante din sectorul comunicațiilor electronice;

b) desemnarea pe piețele unde nu există concurență efectivă a furnizorilor cu putere semnificativă pe aceste piețe, potrivit prevederilor Instrucțiunilor Comisiei Europene pentru efectuarea analizelor de piață și determinarea puterii semnificative pe piață;

c) impunerea, în sarcina furnizorilor desemnați cu putere semnificativă pe piață, a uneia sau mai multora dintre obligațiile prevăzute la art. 9-13 din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 527/2002, cu modificările și completările ulterioare, în cazul piețelor de gros, respectiv la art. 15, 16 și 18 din Legea nr. 304/2003 pentru serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, cu modificările și completările ulterioare, în cazul piețelor cu amănuntul.

Pe de altă parte, art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002 instituie o excepție de la regula generală conform căreia obligații specifice în ceea ce privește accesul și interconectarea pot fi impuse doar operatorilor cu putere semnificativă în conformitate cu prevederile art. 8 din același act normativ și ale Capitolului V – „Reguli aplicabile furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice cu putere semnificativă pe piață” din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002.

Potrivit prevederilor art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002, în calitate sa de autoritate de reglementare, în vederea asigurării unui mediu concurențial, *ANRCTI* are atribuția generală de a lua toate măsurile necesare în vederea realizării accesului și interconectării în condiții adecvate, cu respectarea principiilor eficienței economice, promovării concurenței și maximizării beneficiului utilizatorului final, putând stabili în acest caz și condițiile în care se realizează interconectarea sau accesul.

În aplicarea prevederilor legale menționate mai sus, *ANRCTI* poate impune obligații în sarcina operatorilor care controlează accesul la utilizatorii finali, inclusiv, acolo unde este cazul, obligația de a asigura interconectarea rețelelor acestora, dacă impunerea acestor obligații este necesară pentru asigurarea conectivității între utilizatorii finali. Obligațiile astfel impuse trebuie să fie obiective, transparente, proporționale și nediscriminatorii.

Căile procedurale prin care *ANRCTI* poate lua aceste măsuri sunt stabilite de prevederile art. 5 alin. (5), astfel: fie din proprie inițiativă sau la cererea unui furnizor, cu respectarea procedurilor prevăzute la art. 34¹ și 50 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 (consultare publică națională și notificarea Comisiei Europene și a celorlalte autorități de reglementare din statele-membre), fie, în cazul în care în urma negocierilor dintre furnizori nu se poate ajunge la încheierea unui acord, la cererea

oricăreia dintre părțile implicate, cu respectarea procedurii prevăzute la art. 36 din același act normativ (procedura de soluționare a litigiilor).

Așadar, din coroborarea dispozițiilor art. 5 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002 și ale art. 36 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002, rezultă că, în cazul în care *ANRCTI* este investită cu soluționarea unui litigiu în materia accesului și interconectării, competența ei materială este stabilită de prevederile art. 36, astfel cum au fost prezentate mai sus. Prin urmare, în cadrul soluționării unui astfel de litigiu, autoritatea de reglementare nu poate impune obligații noi, ci este abilitată să stabilească exclusiv acele condiții care sunt în legătură cu obligații de drept public impuse anterior în una din cele două modalități arătate mai sus.

Atât în situația în care intenționează să impună obligații în sarcina furnizorilor desemnați cu putere semnificativă pe piață în conformitate cu prevederile art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002 și ale Capitolului V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002, cât și în situația în care intenționează să impună obligații în sarcina furnizorilor care controlează accesul la utilizatorii finali în conformitate cu prevederile art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002, *ANRCTI* are obligația de a parcurge procedurile stabilite la art. 34¹ și 50 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002. Având în vedere că, potrivit prevederilor art. 50, deciziile de soluționare a litigiilor sunt exceptate de la procedura de consultare publică și, pe cale de consecință, și de la procedura notificării Comisiei Europene și a celorlalte autorități de reglementare din statele-membre, rezultă că autoritatea de reglementare nu poate impune obligații noi în cadrul procedurii de soluționare a litigiilor.

Așadar, din punct de vedere procedural, în ceea ce privește sesizările furnizorilor care solicită luarea de către *ANRCTI*, în cadrul procedurii de soluționare a litigiilor, a unor măsuri în temeiul dispozițiilor art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002 ce constau în impunerea unor obligații noi în sarcina unor furnizori, acestea vor fi respinse, însă *ANRCTI* urmează a analiza măsurile solicitate, care vor putea fi dispuse numai cu respectarea procedurilor de consultare publică și de notificare a Comisiei Europene și autorităților de reglementare din statele-membre.

În concluzie, în ceea ce privește sesizarea *Vodafone*, prin care a solicitat, în temeiul dispozițiilor art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 34/2002, stabilirea tarifului pentru serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte fixe în rețeaua sa a apelurilor originare în rețeaua *Romtelecom* la valoarea de 3 Eurocenți/minut, având în vedere considerentele expuse și faptul că, la data introducerii sesizării, în ceea ce privește acest serviciu *Vodafone* nu avea obligații impuse în niciuna dintre modalitățile prezentate, aceasta urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

**FAȚĂ DE CONSIDERENȚELE PREZENTATE MAI SUS, PREȘEDINTELE
AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII ȘI
TEHNOLOGIA INFORMAȚIEI DECIDE:**

Respinge ca inadmisibilă sesizarea S.C. Vodafone Romania S.A., cu sediul în București, Piața Charles de Gaulle nr. 15, sector 1, împotriva S.C. Romtelecom S.A., cu sediul în București, Str. Gârlei nr. 1B, sector 1, privind stabilirea tarifului pentru serviciul de interconectare în vederea terminării la puncte fixe în rețeaua operată de S.C. Vodafone Romania S.A. a apelurilor originare în rețeaua S.C. Romtelecom S.A. la valoarea de 3 Eurocenți/minut.

Prezenta decizie este obligatorie, se comunică părților și se publică pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației.

Prezenta decizie constituie act administrativ-jurisdicțional, putând fi atacată în contencios administrativ, la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare, fără parcurgerea procedurii prealabile prevăzute la art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

**PREȘEDINTE,
DAN CRISTIAN GEORGESCU**

București, 5 septembrie 2007
Nr. 3.048